

RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 86 / 047 van 4 juni 1986

O. ref. : 10527 / L / A / 49

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit waarbij de gemeenten verplicht worden om, door toedoen van het Rijksregister van de natuurlijke personen, bepaalde informatie aan het Hoog Comité van Toezicht te verstrekken.

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 6;

Gelet op het verzoek om advies van 10 april 1986, van de Eerste Minister betreffende het ontwerp van koninklijk besluit "waarbij de gemeenten verplicht worden om, door toedoen van het Rijksregister van de natuurlijke personen, bepaalde informatie aan het Hoog Comité van Toezicht te verstrekken";

Heeft op 4 juni 1986 volgend advies gegeven :

De verzoeker legde dit ontwerp en het ontwerp "waarbij het Hoog Comité van Toezicht gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken" samen aan de Commissie voor. De twee ontwerpen gingen vergezeld van één nota ter verantwoording. Het gezamenlijk onderzoek van de twee onderwerpen van besluit wijst op een technisch gegeven dat de verzoeker als een geheel wil beschouwen.

Uit het onderzoek van de Commissie blijkt dat het wenselijk is om de twee ontwerpen apart te bekijken en de ambtenaren die gemachtigd worden, alsmede de beoogde doelstellingen nader te omschrijven.

De onduidelijkheid omtrent de ambtenaren zou kunnen tot de stelling dat het Hoog Comité van Toezicht niet alleen toegang heeft tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste en tweede lid van de wet van 8 augustus 1983 (krachtens het koninklijk besluit van 12 november 1984), maar dat het de gemeenten zou kunnen verplichten om andere gegevens te verstrekken die gegevens bovendien te koppelen met gegevens die het, door middel van gebruik van het identificatienummer, van andere autoriteiten zou kunnen krijgen.

Evenals de bovenstaande onduidelijkheid, zou de vaagheid omtrent de doelstellingen er kunnen toe leiden dat de verbodsbepaling die in artikel 9 van de wet van 8 augustus 1983 uitdrukkelijk is opgenomen en waarop in artikel 13 van dezelfde wet straf is gesteld, niet meer kan worden beoordeeld.

De gezamenlijke indiening van beide ontwerpen wekt de terzake vereiste duidelijkheid beslist niet in de hand en de Commissie gaf dan ook de voorkeur aan een afzonderlijk onderzoek.

Onze opmerkingen hebben betrekking op de wettelijke basis, op de bestemmingen en op de verstrekte informatie.

1. De wettelijke basis. De Commissie herinnert eraan dat naar luid van artikel 6 van de wet van 8 augustus 1983 het "verzoek aan de gemeenten om andere dan de in artikel 3 vermelde informatiegegevens" uitsluitend kan geschieden indien de overheden daartoe krachtens een wet of een decreet gemachtigd zijn. De door die wet vereiste wettelijke basis zou in de consideransen van dit ontwerp moeten worden opgenomen.
2. De bestemmingen. Ofschoon het verzoek wordt voorgesteld als een aanvulling van het in de aanhef genoemde koninklijk besluit van 12 november 1984, moet toch worden vastgesteld dat de bestemming van de te verstrekken informatie, in artikel 1 van het besluit onduidelijker is omschreven dan in artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 november 1984. In laatstgenoemd besluit is sprake van het Hoog Comité van Toezicht of de door hem gemachtigde ambtenaren van de administratie van het Hoog Comité van Toezicht", terwijl in artikel van het besluit in ontwerp genoegzaam wordt genomen met de algemene bepaling "het Hoog Comité van Toezicht".

Hoewel de mededeling van gegevens, andere dan die welke in artikel 3, eerste en tweede lid van de wet van 8 augustus 1983 zijn bedoeld, zou kunnen losstaan van de toegang verleend krachtens artikel 5 van dezelfde wet, zet de in de aanhef van het ontwerp aangehaalde verwijzing naar het koninklijk besluit van 12 november 1984, de Commissie ertoe aan om verduidelijkingen te vragen omtrent de bestemmingen. De Commissie heeft zulks al altijd gedaan en stelt voor om artikel 1 in overeenstemming te brengen met artikel van het koninklijk besluit van 12 november 1984 en daarbij rekening te houden met de volgende opmerkingen.

De machtiging moet bepaalde diensten of bepaalde ambtenaren betreffen en zo precies mogelijk zijn. Ter zake wordt voorgesteld dat alleen de voorzitter van het Hoog Comité van Toezicht en het personeel van de dienst "enquêtes" toegang zouden hebben tot de bedoelde informatie.

In de nota ter verantwoording is gerefereerd aan de wet van 26 april 1962 "tot verlening der bevoegdheden van de gerechtelijke politie aan sommige personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht". In artikel 1 van voornoemde wet is bevoegdheid beperkt tot "het personeel van de dienst""enquêtes" van het Hoog Comité van Toezicht", bij de werken van openbare diensten beheerd door de staat, de provinciën, de gemeenten en de instellingen van openbaar nut bedoeld bij de wet van 16 maart 1954 ...". Artikel 2 van deze wet stelt dat bovenstaande personeelsleden beëdigd zijn.

Dezelfde nota ter verantwoording verwijst ook naar het koninklijk besluit van 29 juli 1970 "houdende het organiek reglement van het Hoog Comité van Toezicht". Naar luid van artikel 35 van dat besluit worden de bevoegdheden van de gerechtelijke politie uitsluitend toegekend aan de personeelsleden van de dienst "enquêtes". Artikel 11 verleent andere bevoegdheden voornamelijk advies - aan het "College"; de samenstelling ervan is geregeld bij artikel 4.

Op de grond van voornoemde teksten, moeten de bestemmingen van de informaties met inachtneming van de vigerende bepalingen nader worden omschreven.

3. De te verstrekken informaties. De informaties die door de gemeenten zouden moeten worden verstrekt, dienen duidelijk te worden bepaald. In artikel 1 van het ontwerp van besluit is sprake van "informaties betreffende hun inwoners die betrekking hebben op" (...) "de tweede verblijfplaats", "de afstamming", "het rijbewijs" en "de identiteitskaart". De Commissie meent dat de tekst en de opsomming duidelijker worden gesteld; het is namelijk mogelijk uit te maken of bijv. voor de tweede verblijfplaats alleen het adres dan wel andere bepalingen worden bedoeld.

De Commissie wijst er tenslotte op dat de verplichte verstrekking van gegevens door de gemeenten, voor die gemeenten geen bevel is om de desbetreffende informaties op te zoeken.

Hoewel de Commissie geen principiële bezwaren heeft, kan zij geen gunstig advies uitbrengen over de tekst die thans aan haar is voorgelegd. Die houding vloeit zowel voort uit het gebrek aan duidelijkheid omtrent de wettelijke basis, als uit de onnauwkeurigheid van de tekst. Zij stelt het Hoog Comité van Toezicht voor om zijn verzoek te verduidelijken en te verantwoorden en een duidelijk onderscheid te maken tussen dit ontwerp en het ontwerp van koninklijk besluit "waarbij het Hoog Comité van Toezicht gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken".

De Secretaris,

De Voorzitter,

J. BARET

D. HOLSTERS